

Härifrån... ...till evigheten

En personlig mässa om närhet
om upprättelse och kärlek
om Gud mitt i vardagen
Musik och text av rockgruppen Valdemar

om evigheten...

En personlig mässa om närhet. Om Guds nedslag i den vanliga världen. Om upprättelse och kärlek. Där försoning kläs i ord av längtan och sinnlighet.

Det sker ett Gudsmöte i mötet mellan människor. Ett centralt budskap i evangeliet är att "se människan" Att se människan handlar om att se henne som en helhet, som kropp, själ och ande. Alla har de lika värde och måste få medverka i samma utsträckning när ett möte sker. När tillit uppstår är det för att hela människan bejakas, inte som tre delar, utan som en helhet där dessa ständigt är sammanflätade.

Kyrkan har länge fläckats av en transcendent gudsbild. Konsekvenserna av detta har blivit en gudsbild som präglats av upphöjdhet, avlägsenhet och skild från det genuint mänskliga. Inkarnationens mänskliga aspekt har då kommit i skymundan.

Syftet med denna mässa är istället att visa på Guds närvaro i alla mänskliga avseenden; vrede, sorg, glädje, kärlek, sexualitet, hopplöshet, likgiltighet. Många av Valle Erlings texter berör just dessa ytterst mänskliga uttryck, belyst ur mänskliga relationer.

I nattvarden sker ett mottagande, inte bara ur andlig och själslig aspekt. Vi tar även emot bröd och vin, som blir till kropp och blod, med vår kropp. Läpparnas bekännelse handlar således inte enbart om ord, utan även en intim kroppslig bekännelse.

Måltiden blir på så vis ett förtydligande av Guds närvaro i alla aspekter i mänskligt liv, ett liv som bärs fram och formas av relationer.

Valdemar

Stommen till denna temamässa utgörs av musik och texter av rockgruppen Valdemar. Gruppen Valdemars debut CD-bok som gavs ut i början av våren har fått stor uppmärksamhet i press och radio. Med fina recensioner i Göteborgstidningarna har den fått ett ovanligt varmt mottagande. Musiken på "Härifrån" är rotad i den amerikanska folkrockstraditionen men växer nära svenskt kärnvirke av märke Lundell, Le Marc och Eldkvarn. Musiken liksom de personliga och hudnära texterna är verk av Valle Erling. Valdemar består av rutinerade Göteborgsmusiker som spelat i flertalet konstellationer och spelat tillsammans med etablerade artister. Flera av dem har dessutom varit involverade i Dylanmässan, Pink Floyds The Wall och nu senast U2-mässan i Annedalskyrkan.

Valdemar

Valle Erling: sång, gitarr & munspel
David Ekh: gitarr, dobro & E-bow
Anders Sjöling: elbas & kontrabas
Claes Johansson: piano & hammondorgel
Miko Rezler: trummor
Kristin Lindell: trumpet & dragspel
Björn Almgren: perkussion & saxofon
Anna Kuuse: körsång
Murre Roos: körsång

Präster/Diakoner

Karin Coxner-Ringlander
Christina Lövenstam

Gudmund Erling
Mikael Ringlander
Maria Särehag

Ljud

Janne Svanberg
Ass. Fredrik Brimstad
Göteborg Audio System AB

Ljus

Leif Ekring
Ass. Anders Eloff
Chroma Ljusuthyrning AB

Gudstjänstordning

Naken igen

I solens första låga över hustaken
bränner jag mina kläder och står där naken igen
Och medan jag minns natten på min tunga
och din kyss på min panna, börjar världen och gunga

Jag har hört demonernas skratt
Jag gick vid gränsen i natt
Hörde demonernas skratt
Och dom lova göra stenar till bröd,
men jag såg dom blekna i morgonens glöd

Allt det där om kärlek som jag sade mig förstå
Du talade om längtan och jag blanda ihop dom två
Du tog min hand såg på mig och sa
du vet vad du behöver men jag vet vad du vill ha

Hjälplös föll jag genom natten
Du tog mig ut på djupa vatten
Hjälplös föll jag genom natten
Ner längs gatorna som ett vilset barn
Din vind av ömhet drev mig genom stan

Jag ville skriva ett brev om allt det här jag tänkt,
men brevlådan var stulen och postkontoret stängt
Så jag tänkte jag ringer och berättar allt jag känt,
men numret som jag slog hade ingen abonnent

Om du reser med morgontåget österut,
dit jorden värms av solen och regnbågen tar slut,
skall du veta att jag kommer minnas dig som vän
och all denna längtan som föder livet om igen.

Ta din värme ta ditt hår
Ta din doft med dig när du går
Ta din värme ta ditt hår
Klockor klämtar, tågen går
Jag vänder mig om och börjar sakta gå

Häri från

Det är så mycket man skall kunna,
det är så mycket man skall förstå
Men hur mycket jag än letar
hittar jag aldrig hem ändå

Jag ser dom skratta på TV
Jag känner en som vann en
massa mat
Varje bild bär en stulen själ
och ett huvud serverat på fat

Men jag är lika fångad som dom
när jag slår i mitt rimlexikon
det finns ingenting som rimmar längre
och jag är på väg häri från

Jag följer inga stjärnor,
Nej, månen är min Gud
I natten löper flammor
av eld under min hud

Och det som kallas kunskap
göms i nåt universitet,
där alla följer efter den
som är docent i självgodhet

Denna cirkus av tabletter
och jakt på serotonin,
nakenbilder och cigaretter
Vi byter blod mot billigt vin

Men han verkar så oberörd
där han sitter med sin hand-diktafon
Jag vet, han kan alla fina orden
Jag är på väg häri från

Jag följer inga stjärnor,
Nej, månen är min Gud
I natten löper flammor
av eld under min hud

Jag såg dig le på spårvagnen,
du log precis som förr
Jag minns hur jag en gång
hade nyckeln till din dörr

Det står en fallen ängel
och väntar vid din port
Han har bränt alla broar
och han ångrar allt han gjort

Allt det dom kallar kärlek
det är bara ett lån
Jag vet att jag är skyldig
Jag är på väg häri från

Jag följer inga stjärnor,
Nej, månen är min Gud
I natten löper flammor
av eld under min hud

Jag följer inga stjärnor
.....dom siktar aldrig på mig
Jag följer inga stjärnor
.....jag siktar aldrig på dom

I stormens öga

Natten faller tungt bland erotik och religion
Vi har talat alltför länge utan tankar, utan ord
Och lögnerna omkring oss dom står radade på band
likt tennsoldater marscherar dom och våra hjärtan står i brand

I stormens öga
ser jag din tår
I stormens öga
reser vi oss upp och går

Och svaren på dom frågor som vi för länge sedan glömt
betyder ingenting i natten, det är bara något som vi drömt
I tystnaden som följer passerar vårt livs revy
Jag ser allting gå i repris, ingen scen är längre ny

I stormens öga....

Så upphävs då dom gränser som legat där så fast
I mörkret finns försoning för allt det där som brast
För när natten är som mörkast och jag är så förbannat svag,
då är längtan allt som starkast och den förenar våra jag

I stormens öga...

Överlåtelsebön och ord av förlåtelse

F Min Gud, lyssna till mig när jag ber
du är lugnet mitt i stormen
du är den som ser
allt det där som brast
du är den som ser min längtan
du är den som vet min brist
möt mitt mörker med försoning
smält min rädsla med din kärlek
du som vill mitt liv.

P Gud är mysterium
kännbar i inre rum
djupaste hemlighet
möts där av helighet
sluts i förlåtelse
hos den som allting vet.

Djupt vatten

Timmarna stannar
och långsamt stiger jag av

mitt livs trottoar
Har aldrig förstått den tid som gått
Tvingad att skörda det jag en gång sått

Och medan jag drar handen genom håret
så faller en stjärna i natten
Så går även detta året
och fortfarande simmar jag på
djupt vatten

Hur skall jag glömma
de ord du aldrig sa
När skall jag sluta att drömma
Timmarna i trappuppgången
innan jag lämnade dig
Fattar du inte vad du gjorde med mig

Och medan jag drar handen genom håret...

Hann aldrig tänka
Stjärnorna ovanför sängen,
när skall de sluta att blänka
Som om du skulle vara en bland alla andra
Jag träffades av en solkatt medan månen vandra

Och medan jag drar handen genom håret....

Röd himmel

Röd himmel, en sol går ner
Eldarna brinner vart än jag ser
Månen vänder sig sakta i blod
Dom dansar runt kalven som om dom inte förstod

Vänd dig inte om min vän,
det går inte att börja om igen
Klockan går bara åt ett håll,
tärningen är kastad och man räknar ner mot noll

Utifrån en taxi, in på en krog,
där sitter Bono och ser ut att ha fått nog
Att säga sanningar är inte lätt,
först när han snacka bullshit blev han citerad rätt
Jag mötte en man med havet i en flaska,
allt han tog i blev till jord och aska
Han sa allt runt omkring dig kan bli ditt,
ge mig bara myntet och pärlan, sen är vi kvitt

Kalla det vad du vill
Det här är den långa färden
Vi är gäster och främlingar i denna världen
Mobiltelefonen ringer och jag lyckas svara
Nån sa, "häng dom rika", det var Che Guevara

I ett hårt regn går vi genom dimman
klockor klämtar, det är ödestimman
Håll min hand mitt hjärta brinner
Den som har öron han hör, den som söker han finner

Flyglarm tjuer runt om oss faller bomber,
det går en ängel genom skyddsrum och katakomber
Och nånstans där under jorden,
hör jag någon viska de magiska orden

Döden stjälar till sist dom bästa rimmen
Korsfäst, Korsfäst det var vid elfte timmen
en Gud som blöder AIDS-smittat blod
vi är alla på väg nerför denna syndafloed

När gryningen kommer är bara drömmarna kvar
kanske är dom galna, men det är dom enda vi har
Kärlekens tungor brinner över oss,
den som är rörd av eld orkar bära hoppets kors

Ta min dröm den kan förändra världen
Rörd av eld är den som bär den
TV:n slocknar, nån slog av strömmen
Som en stilla susning
kommer denna drömmen

Ta min dröm den kan förändra världen
Rörd av eld är den som bär den
TV:n slocknar, nån slog av strömmen
Som en stilla susning
kommer silverdrömmen

Trosbekännelsen (under slutet av Röd himmel)

F Jag tror på en gud som är helig och varm
som ger kampglöd och identitet
en helande gud som gör trasigt till helt
som stärker till medvetenhet.
Jag tror på en gud som gråter med mig
när jag gråter så allting är gråt
en tröstande Gud som kan trösta likt den
som väntar till gråten gått åt.
Jag tror på en Gud som bor inom mig
och som bor i allt utanför.
En skrattande Gud som vill skratta med mig
och lever med mig när jag dör.

Nattvardsbönen

P I kärlekens namn är vi samlade till att fira denna måltid
F Om jag talar både människors och änglars språk men saknar kärleken,
P är jag bara en ekande brons, en skrällande cymbal.
F Så om mina toner skorrar falskt och rädslan tar över.
P Stäm mig då, Du Kärlekens källa med din varsamma hand.
F Så väntar Du tålmodigt att jag skall spela den tonart som är min.
P Din skapelses symfoni behöver mitt spel för att fylla rymden med lovsång och dans.
F Inför dig Gud vågar jag öppna mitt hjärta ty Du vill mig väl.
P Din kärlek upphör aldrig.
Allt bär du - Allt tror du
Allt hoppas du - Allt uthärdar du.
F Därför vill vi fira kärlekens måltid i Jesus Kristus som ger världen hopp.
P Den natt då han blev förrådd...
...gör det till min åminnelse.

F Din död förkunnar vi, Herre,
din uppståndelse bekänner vi
till dess du kommer åter i härlighet.

P Kom Heliga Ande till oss i vår måltid och fyll oss med ditt ljus.

F Nu ser vi en gåtfull spegelbild. Då skall vi se ansikte mot ansikte.

P I tro på din kärleks trofasthet kommer vi och ber:

F Vår Fader, som är i himmelen.

Låt ditt namn bli helgat.

Låt ditt rike komma.

Låt din vilja ske,

på jorden så som i himmelen.

Ge oss i dag vårt bröd

för dagen som kommer.

Och förlåt oss för våra skulder,

liksom vi har förlåtit dem

som står i skuld till oss.

Och utsätt oss inte för prövning,

utan rädda oss från det onda.

Ditt är riket. Din är makten och äran i evighet.

Amen.

Den bästa av världar

Du skrattar så vackert, du ler som en sol där du går

En ängel har fäst sin gloria runt ditt hår

Jag önskar dig allt det goda livet kan ge

jag önskar så innerligt att du skall få se

Den bästa av världar

Den bästa av världar

Det går ett blått tåg från din säng i nattens timma

och jag skriver ditt namn i fönstrets imma

Och min bön är enkel; att du skall förbli

orörd av mörkret, att du skall få leva i

Den bästa av världar

Den bästa av världar

Det här är ditt liv, gör vad du vill, gör det du kan

ingen människas dröm är likadan

När du liftar från staden går en vind mellan husen

När du färdas över bergen kan du då se ljusen

Från den bästa av världar

Den bästa av världar

Arkipelag

Det är morgon i Pireus

och jag bara inte förstår

hur du kan älska mig

och varifrån båtarna går

Du är så vacker i natten när du sover mot min axel

Du och jag över ett grekiskt hav

Tättintill på båtens däck

vi är på väg mot Venus grav

du och jag över ett grekiskt hav

Vid en vitkalkad ö
lägger båten till
här är kärlek fri
vi går dit vi vill
Retsina på caféet och du ler mot mig
det här är vår arkipelag
Under mandelträden kysser jag dig
här är vi vår egen lag
det här vår arkipelag

Jag älskar dig mer än nånsin,
mer än stjärnorna ovanför
Du bär inom dig en evighet
likt detta hav som aldrig dör
Långt bort vid horisonten
brinner fyrarna vid Naxos,
och jag vill gå med dig mot gryningen
med natten bakom oss
Och om jag faller vill jag falla framåt
i ditt hjärtas famn

Jag smeker ditt bröst,
här finns inga förbud
Jag söker tröst
utefter din hud
Du bär mig med i extas,
min älskade Ann
Våra hjärtan slår i samma fas
när vi når varann,
min älskade Ann

Jag älskar dig mer än nånsin...

Tackbön

F Brödet i min hand är en hälsning från dig.
Ett vittnesbörd om ditt löfte
att ljuset är starkare än mörkret.
En bekräftelse av din vrede och protest
mot allt som hotar livet.
Ett kärleksbrev från din ömhet och omsorg
om hela din skapelse.
Du vill leva nära oss. Du vill upprätta oss.

Rör vid oss, så att vi kan se verkligheten,
se sanningen, se det som det är,
se oss som vi är.

Så vill du ge oss kraft och mod
att se och protestera mot orätt i vår värld.
Amen.

Vem vill du hålla i din hand

Vem vill du hålla i din hand
när barnen har somnat och stan står i brand
Vem vill du hålla i din hand
när dom slår in din dörr och stjälar allt dom kan

Stjärnorna brinner som tomtebloss,
deras korta lycka rör inte oss

Vem vill du hålla i din hand
när dina tempel rasar som slott av sand
Vem vill du hålla i din hand
när du står där och fryser i ditt diamanthalsband

Stjärnorna rymmer ingen lycka eller skatt,
se hur de bugar sig för oss i natt

Vem vill du hålla i din hand
när du tappat bitarna till ditt Legoland
Vem vill du hålla i din hand
när dom ger ut ditt liv i halvfranska band

Stjärnorna blinkar likt diamanter i skyn,
dom vill bara locka dig bort från byn

Vem vill du hålla i din hand
när korten är märkta och du sitter med död mans hand
Vem vill du hålla i din hand
när tåget passerar gränsen till ett annat land

Dina fotspår fyller hela stranden,
jag jagar dig för att få hålla dig i handen

Välsignelsen

När klockorna vänder (Kollektupptagning)

Jag sitter i ett fönster och tittar ut
på den stad där barn jag lekt förut
Dina blå ögon glittrar det är nyårsnatt
och plötsligt hinner drömmarna ifatt
Och nånstans där uppe vid Stigbergsliden
bryter evighetens vågor in över tiden

Allting kan hända och det händer
när klockor vänder
Allting kan hända och det händer
att klockor vänder

En spårvagn skramlar genom stan,
jag kliver av vid Mariaplan
För en gång skull vet jag vart jag skall gå,
jag tar vägen över Västra kyrkogården,
och nånstans där under Älvsborgsbron
har en förklädd Gud funnit sin tron

Allting kan hända...

Det är nyårsnatt vid Röda sten,
havet speglar raketernas sken
ännu ett drömmarnas fyrverkeri
Det var detta liv jag ville bli lycklig i
Och nånstans där uppe vid konstmuseet

ryms plötsligt livets hemlighet

Allting kan hända...